

امیر اهل سنت نہد

پسختی او خاوند

پہ بارہ کتبی سوال جواب

پشتہ

پیشکش:

مجلس المدينة العلمية (عونت نادر)

ترجمہ:

ترانسلیشن دیوار تمنٹ (عونت نادر)

**الْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالصَّلٰوةُ وَالسَّلَامُ عَلٰى سَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ
آمَّا بَعْدُ فَأَعُوذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطَنِ الرَّجِيمِ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ**

امیر اہلست نه د بسحی او خاوند په باره کبني سوال جواب

فرمان آخری نبی ﷺ

چا ته چې خه مشکل پیښن شي هغه له پکار دي چې په ما باندي کثرت سره درود شريف
لولي څکه چې په ما باندي درود شريف لوستل مصيitonه او بلاکاني لري کوي.
(القول البديع. ص 414. بستان الوعظين ص 274)

صَلَّوْا عَلَى الْحَبِيبِ! * * * صَلَّى اللّٰهُ عَلٰى مُحَمَّدٍ

دنیکي بسحی واقعه

سوال: د نیکي بسحی یوه واقعه بيان کړئ

جواب: حضرت طلحه بن عبیدالله رضی اللہ عنہ د رسول الله ﷺ صحابي دے. یوه شپه د هغوي په بارگاه کبني د ین من شريف د بشار حضرموت نه اووه لا که درهمه راغل. رقم ئې چې واخستو نو پريشانه شو. بسحی ورته عرض اوکړو: نن په تاسو خه شوي دي؟ اوئي فرمائيل: زه دې فکر کبني اخته یم چې د چا شپې د الله پاک په عبادت کبني تيرپري نو د هغه په کور کبني چې دومره مال موجود دے نو نن به هغه د خپل پروردګار په بارگاه کبني خنګه حاضرپري؟ بسحی ورته په ډير ادب عرض اوکړو: ”دې کبني د پريشانه خه خبره ده؟ تاسو خپل نادر يعني غريبانان ملګري ولے هيروئ؟ سحر وختي هغوي را اوغوارئ او ټول مال په هغوي باندي د تقسيمولو نيت اوکړئ او اوس د الله پاک په بارگاه کبني په ډير اطمینان سره حاضر شئ.“ د نیک بختي بسحی خبره ئې چې واوريده نو هغوي ډير خوشحاله شو او ارشاد ئې

او فرمائیل: واقعی ته د نیک پلار نیکه لورئی. چنانچه سحر کیدو سره هغويٰ په مهاجرینو او

انصارو صحابه کرامو عَلَيْهِ الرَّحْمَانُ قول مال تقسيمول شروع کړل.⁽¹⁾

الله اکبر! زمونږ د صحابه کرامو عَلَيْهِ الرَّحْمَانُ سخاوتونه داسې وو. زمونږ سره که پیسے راشی نو د خوشحالی نه بے قراره شو. خو که هغويٰ له به دولت راغے نو هغويٰ به پريشانه کیدل چې دا دولت ولی راغے؟ زه په دې اوس خه اوکرم؟ د حضرت طلحه بن عبیدالله عَلَيْهِ الرَّحْمَانُ خومره اوچت شان دے او د هغويٰ بې بې ماشاءالله خنکه نیکه زنانه وه، هغه دور د نیکو

خلقو دور وو. (ملفوظات امیر اپل سنت. قسط: 20)

هر صحابئ نبی ..... جتنی جتنی

تولې صحابيانی هم ..... جتنی جتنی

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ

آیا بنسخه خاوند به په جنت کنبی یو ځائے وي؟

سوال: آیا بنسخه او خاوند به په جنت کنبی یو ځائے او سيربي؟

جواب: جي بالکل! که دنسجی او خاوند خاتمه په ايمان باندي او شوه نو دا دواره به په جنت کنبی یو ځائے او سيربي. (التذكرة باب حوال الموقن و امور الآخرة. ص 462) که په دوئي کنبی د کوم یو معاذ الله ايمان سلامت پاتې نه شو نو دوزخ به ئې ځائے وي او خوک چې جنت ته لارشي د هغه به بل

جنقی سره نکاح اوشي. (ملفوظات امیر اپل سنت. قسط: 8)

خپلې بې سره بنه سلوک کوي

¹ ... د حضرت طلحه بن عبیدالله د دغې محترمې بې نوم اُم کلثوم دے، چې د امير المؤمنين حضرت ابوبکر صديق عَلَيْهِ الرَّحْمَانُ

لور وه . (سير اعلام النبلاء / 3 / 19. الرقم : 7 ملتقاط)

سوال: که خاوند د خپلی ببخی سره نرمی کوي نو خلق وائی ”زن مرید“ [يعني د ببخی غلام] ترينه جور شوے دے د دي خه حل دے؟

جواب: که یو کس د خوف خدا په وجہ خپلی ببخی سره د خوش اخلاقی سلوک کوي یا ورسره نرمی کوي او خلق ورته د ”زن مرید“ پیغور ورکوي نو یقیناً دا به د هغه د زړه آزارولو سبب جور پېږي. خو خاوند له پکار دی چې د خپلی بي یې سره حسن سلوک جاري ساتي د خلقو په خبرو د زړه نه کمزورئ کوي او هیڅ کله د هم په خپل سلوک کتبی تبدیلی نه راولی بلکه نوره نوره نرمی د اختیار کړي. په دې زمانه کتبی د خلقو انداز بالکل بدل شوے دے خصوصاً خپلی ببخی سره د هغوني سلوک بنه نه وي. د دې باوجود داسي خلق د خپلی ببخی نه معافي غوبنتل د خپل شان کمې ګنري، حالانکه که په ببخه د ظلم کړے وي نو د هغې نه معافي غوبنتل واجب دي. داسي خلقو له پکار دی چې د خپلی ببخی نه معافي اوغوارې. دا ضروري نه ده چې ظلم د کړے وي نو معافي به غوارې بلکه احتیاطي معافي هُم چې اوغوبنتلے شي نو بیا هم خه حرج نشته بلکه احتیاطي معافي غوبنتل د ببخی او خاوند په مینځ کتبی د مینې د زیات والي سبب دے. **آلَحَمْدُ لِلَّهِ!** زما معمول دے چې زه احتیاطي معافي غواړم لکه کومه بنه شپه یا بنه ورڅ [مَثَلًا شَبِّ بِرَاءَتْ يَا عِيدَ مِيلَادِ النَّبِيِّ يَا اخْتَرْ] راشي نو زه د معافۍ تلافی ترکیب جوروم، په داسي کولو هیڅ کله هم د چا په شان کتبی کمې نه راحې او نه د چا عزت کمیرې. (ملفوظات امیر ابل سنت. قسط: 11)

سوال: آیا ببخه د خاوند جوته چائے خبلے شي؟

جواب: دواړه د یو بل جوته خبلے شي. (ملفوظات امیر ابل سنت. قسط: 26)

سوال: نن صبا په کورونو کتبی د انټرنیټ او سوشل میدیا د دېر زیات استعمال په وجہ د ببخې او خاوند په مینځ کتبی قسم مسائل بلکه د طلاق کیدلو پوري معاملات پېښېږي، خه حل ئې ارشاد او فرمائې؟ (دنگران شوري د سوال خلاصه)

جواب: د انترنیت بے ظایه استعمال د خپل خان او د کور بربادی ده، لهذا د کور چلوود پاره بنھی او خاوند له د دې د زیات استعمال نه بچ کیدل پکار دي. که بنھه نیت استعمالوی او هم هغه وخت ورته خاوند اووائی چې ماله چائے پوخ کره نو هغې له پکار دي چې لبیک اووائی او پاخی او سمسیتی ورته چائے پیش کړي، که داسې وخت کنبی نه پاخی نو کور به خنګه چلېږي؟ بنھی له د خاوند اطاعت کول پکار دي ځکه چې قرآن پاک کنبی دي:

﴿أَتِرِّجَالُ قَوْمُونَ عَلَى النِّسَاءِ﴾ (پ.5، النساء: 34)

امنوم اترجمہ کنڈالیں: ”نارینه په زنانو باندې افسران دي.“

که بنھه د خاوند خبره نه منی نو خپل مینع کنبی به ئې د وینا جنکرے راحی. که بنھه جواب ورکوي نو د دنیا د بربادی سره سره به ئې آخرت هم تباہ کېږي. هر یو به د بل غلط ثابتولو کوشش کوي. د دروغو، غیبت، تهمت او نورو گناهونو دروازے به بیرته شي مثلاً بنھه به وائی چې زه به ئې وهلم او او په ما باندې به ئې ظلم کولو، خوراک، او خرچه به ئې نه راکوله. په جواب کنبی به خاوند هم ډیر ډیر الزامونو لکوي او د دې جنګ نتيجه به معاذ الله طلاق یا جدائی وي بس الله پاک د په مسلمانانو باندې رحم او فرمائی. (ملفوظات امیر ابل سنت، قسمیت: 35)

سوال: بعضی خلق د بنھی او خاوند په مینع کنبی د جدائی د پاره عملیات کوي، که په بنھه باندې د هغه جادو اثرات وي او د خاوند کور ته راشی نو د هغې [جادو] په وجه ئې ساه بندېږي نو دا مسئله خنګه حل کړے شي.

جواب: عملیات کونکی د بنھی او خاوند په مینع کنبی جدائی راوستلو د پاره عملیات کوي خو دا خبره به خنګه ثابته شي چې چا په دې باندې خه کړي دي یا فلاںکی خپلواں پرې خه کړي دي؟ بعضی عاملان د جادو کولو والا په باره کنبی خه اشاره ورکوي یا د هغه د نوم اولنے حرف اوښائي، نو که اتفاقاً د یو خپلواں نوم د هغه حرف نه شروع کېږي نو د هغه په

بارہ کتبی به بدگمانی کیبری چې جادو کونکے هُم دا دے حالانکه هغه ته به پته هم نه وي نو داسې عامانل په خپل مینځ کتبی دوه جنگوی. د خاوند په کور کتبی که دنبخی ساه بندیری نو تر خو پورې چې شرعی ثبوت نه وي تر هغې پورې د چا په باره کتبی دا وئیل مشکل دي چې فلانے خپلوان په دوئی کتبی د عمل په ذريعه جدائی راوی. د باباجی وینا ته شرعی ثبوت نه شي وئیلے. بنځه چې کله هم د خاوند کور ته لاره شي نو ساه ئې بندیری، د دې خو خه بله وجه هم کیدے شي. نفسیاتی اثر هم کیدے شي، خو که په ذهن کتبی ئې دا خبره ناسته وي چې د خاوند کور ته لاره شم نو ساه مې بندیری ځکه چې فلانی ورڅ مې هم ساه بنده شوې وه حالانکه یو خل داسې کیدل د بیا بیا کیدلو دلیل نه ده. کیدے شي چې په هغه ورڅ چرته په پټرو باندې د ختلوا په وجه ئې د ستړې کیدو په وجه د خاوند کور ته رسیدو سره ساه ساه لنډه لنډه شوې وي او اتفاقاً بنده بنده هُم محسوسه شوې وي او بیا دا واقعه دلیل جوړوي او وائي چې د خاوند په کور کتبی زما ساه بندیري. یاد ساتی! د نفسیاتی اثر لوئ لوئ اثرات وي او بنده ته داسې بنکاري چې هغه سره داسې کیبری حالانکه په حقیقت کتبی داسې نه وي. (ملفوظاتِ امیر ابل سنت. قسط: 52)

سوال: که بنځه د خپل خاوند نه پینځه یا شپږ میاشتی بیله اوسيېري نو آیا دي سره په نکاح باندې خه فرق پریوڅي؟ او که د خاوند د رضا نه بغیر بیله اوسيېري نو بیا خه حکم ده؟

جواب: بنځه که د خپل خاوند نه بیله اوسيېري نو دي سره په نکاح کتبی هیڅ فرق نه راخې. که بنځه د خاوند د رضا نه بغیر بیله اوسيېري نو بیا هم نکاح نه ماتيرې خو ګهګاریدل بیله خبره ده. که خاوند ظلم کوي او په دي وجه بیله اوسيېري نو بیا دارالافتاء اهلیست ته رجوع کول پکار دي چې هلته صورت حال بیان کړے شي چې ولے د خاوند نه بیله اوسيېري؟ خو

دي سره نکاح نه ماتيرې. (ملفوظاتِ امیر ابل سنت. قسط: 65)

سوال: آیا بنځه د خاوند نه مخکتبی بیعت کیدے شي؟

جواب: آؤ جی! کیدے شی په دی کتبی خه حرج نشته۔ (ملفوظات امیر ابل سنت، قسط: 65)

سوال: که دنبھی او خاوند په مینځ کتبی بے اتفاقی راشی او جنگ جکرپی اوشي نو د دی خه حل دے؟ (د sms په ذریعه سوال)

جواب: د یو لاس نه پېرق نه خیڑی، که خاوند ته خوک او وائی چي معافي او غواړه نو هغه به وائی چي ولے معافي او غواړم؟ دا د خلپی نه خلاصه ده. او که دنبھی ته او وائی چي ته معافي او غواړه نو هغه به وائی چي زه ولے معافي او غواړم؟ ده ماته داسي داسي وئيلي وو. که دا دواړه لېرشان د یو بل خبره او مني نو مسئله به حل شي. البتہ صحیح خبره دا د چې په قرآن کریم کتبی دي:

﴿الْإِجَالُ قَوْمُونَ عَلَى النِّسَاءِ﴾ (پ. 5، النساء: 34)

[مَفْهُومٌ تَرْجِحَةً كَذُّالِيَّاتِ] نارینه په زنانه باندي افسران دي۔“

نو نارینه په زنانه باندي حاڪم دے، په دی وجه به زنانه د نارینه اطاعت کوي، نارینه به د زنانه اطاعت نه کوي، خود دی مطلب دا هم نه دے چې نارینه د ظلم کوي، وهل ټکول د کوي، داسي کول نه دی پکار، که خاوند ظلم او کرپي نو هغه به دنبھي نه معافي غواړي، که په دې خبره ګلک شي چې ”زه د زنانه نه معافي او غواړم؟ دنبھي نه معافي او غواړم؟ زه د خلپي بي بي نه معافي او غواړم؟، زه معافي او غواړم؟ خلق به خه وائی؟“ نو ياد ساتئ که په آخرت کتبې الله پاک او فرمائیل چې دا جهنم ته بوخی نو بیا به خه کوي؟ دغه شان که دنبھه زبه چلوی، لکیا وي وینا کوي، زبه راووباسی او لوښی ماتوي نو بیا به هغه معافي غواړي. چا چې هم ظلم کړے وي هغه به د معافي سره توبه هم کوي. عام طور د ذهن یو کيدلو کسے وي، او دا [حال] د کلونو پوري چلیږي، بیا یو بل او پېښی، بېچي وغیره ئې چې اوشي نو عموماً جنگ جکرپی کمې شي. بهر حال! جنگ کول نه دی پکار، په ګجراتئ زبه کتبی یو متل دے: ”جوَّبَيْوُاُللَّهُ نَعَّجَنَّيْو“ یعنی چې خوک تېټيرې هغه الله پاک ته خوبن وي. که د چا قصور نه وي نو بیا هم په مسکا مسکا معافي غونښتل پکار دي، معافي غونښتلو کتبی هم بعضې وخت انداز د خفگان او

انکار والا انداز وي چې: اے ”معاف کوئے مې که نه“؟

خومره خله درنه معافي اوغوارم؟ په بنپو درته پریو خم؟ نه درته پریو خم، که معاف کوي مې نو معاف مې کړه، ګنې خپلې مور کره لاره شه“ دا د معافي طريقه نه ده، د چا نه چې غلطې اوشي نو هغه له په عاجزی، انکساری، او د زړه په خوشحالې او صفا ذهن سره معافي غونبنتل پکار دي، [په دې انداز چې د یو بل نه معافي اوغونبنتلے شي نو] **إِنْ شَاءَ اللَّهُ الْكَرِيمُ!** زړه به ئې صفا شي. که په خندا او خوشحالې ژوند تیروئ نو صحت به مو هم بنه وي، کور به هم آباد وي او د ماشومانو تربیت به هم په بنه طريقه کېږي. او که هره ورڅه مو په کور کښې جنګ عظيم وي او اخواه دیخواه فضول خبرې وي نو ماشومان به هم فضول خبرې او وهل تکول زده کېږي. ځکه په ماشومانو هم رحم کول پکار دي. جنګ جګړې معاف کړئ، خپل زړه پاک او صفا کړئ او معاف کول اختيار کړئ. معاف کول د خود پیغمبر ﷺ سُتَّ دی.

(مسلم.ص1071، حدیث:592) نبی کریم ﷺ د فتح مکه په موقع باندې د خپلې وینې تبدي

هم معاف کړي وو. (مرأة الناجيج. 3/93) په قرآن کریم کښې هم الله پاک ارشاد فرمائی:

﴿خُذِ الْعُفْوَ﴾ (پ. 9، الاعراف: 199) [تفہوماتترجمہ کنزالایمان: اے محبوبہ! معاف کول اختيار کړه]

همیشه یاد ساتیع چې کله هم د معافي غونبنتلو موقع راشي نو تاسو له به شیطان راخې چې ”که تا معافي اوغونبنته نودے به په سراو خیزې چې او ګوره! قصورئې وونو ځکه خوئې معافي اوغونبنتله، زه خو مظلوم او بې قصوره یم“ داسې وسوسه به درخې خو تاسو به شیطان زغلولی، ځکه چې په معافي غونبنتلو عزت نه کمیرې بلکه زیاتیرې. زما مشوره دا د چې کله یو فريق معافي اوغوارې نو دویم فريق د هم معافي اوغوارې، بلکه اول فريق د دویم فريق نه زياته معافي اوغوارې، که اول فريق په جوره لاسونو معافي غونبتي وي نو دویم فريق د ورته په بنپو پریو خي او معافي د تربينه اوغورې. **إِنْ شَاءَ اللَّهُ الْكَرِيمُ** زړونه به ئې بنه پاک او صفا شي. الله

کریم د زمونږ کورونه د امن مرکزونه جو پ کړي。(ملفوظات امیر ابل سنت، قسط: 72)

سوال: کور کښې جګړې ختمولو او د مینې ډک ماحول جو پولو د پاره بنجھه او خاوند خه کولے شي؟

جواب: یو بل ته مُسکی کېږي، کله هُم مخ مه پرسوئ. چې خاوند ئې کور ته راشي نو بنجھه د ورمندې کړي او دروازه د ورته بېرته کړي او په خندا کښې د ورته ”مرحبا، يا په خير راغلئ“ اووائی. بیا ډترینه پونتنه اوکړي چې او به درله راولرم؟ چائے درله راولرم؟ که هغه د غُصَّه نه ډک کورتہ راغلے وي نو هُم دasic قسمه OFFER (پیشکش) سره به ئې غصه سره شي. خاوند له پکار دي چې کله کله ډ په خپلو لاسو هُم کار کوي، لکه کله ډ یوه نيمه پیاله وینځي، کله ډ پاخې پچلله ډ او بيو لوښي ډک کړي وغيره. په دasic کولو به د خاوند عزت کم نه شي بلکه د بنجھې په نظر کښې به ئې عزت نور هم زيات شي او هغه به ورمندې کړي چې تاسو پرېږدي، زه به ئې پچلله اوکړم. په دې باره کښې زما ذاتي تجربه ده، زمونږ په کور کښې **الحمد لله!** جنکونه نه کېږي، خو باوجود د دې نه چې زما Physical condition (جسماني حالت) اوس دasic نه دے پاتې او د کرسئ نه پاخیدل او یو خیز راخستل، يا کینښو دل زما د پاره مشکل وي خو بیا هم چې کله روئع راشي نو زه ئې اکثر اوچتووم، هغه ”وائي پريده“، زه به ئې اوچته کړم، زه به ئې راولرم“ وغيره. هغه عاجزه خو کوتاهي نه کوي خو زما په دې انداز ئې زړه خوشحاليري او د محبت رشتہ مضبوطيري که ما ورته حکم کولے چې ”دا اوکړه، هغه اوکړه“ هغه خو به ئې اوکړي خودasic کول ماته خوند نه راکوي. زه چې چاله خه کاغذ ورکول غواړم نو هُم د حکم کولو په څائے چې ”راشه او کاغذ یوسه“ اکثر زه پچلله وریاخم او ور ئې کړم چې هغه عاجزه به په کار کښې مصروفه وي، چې هغه راغواړم نو هغه به خپل کار پرېږدي او راخي به، د دې نه بهتره دا د چې زه پچلله پاخم او ور ئې ورم. که په دasic کولو زما په شان کښې فرق راتلے نو دا په لکونو مينه کونونکي به زما سره نه

وو. ”دانه چې د خاورې سره یو ځائے شي نو ګل گلزار شي۔ (ملفوظاتِ امیر ابی سنت، قسط: 76)

سوال: د خاوند ناوخته پورې مطالعه کولو د پاره بلب بل ساتل خنگه دي؟

جواب: که خاوند د مطالعه کولو شوق لري او د بلب په رنرا کتبی مطالعه کوي او یے وسہ بنیجی له سخت خوب ورخی خود رنپا په وجهه نه شي اُوده کیدے او پرته ده غابونه چیچي چې که خاوند ته وايم نو جنگ به جو پر شي او بعضې وخت به جنگ هم کېږي. نو داسې کول بالکل مناسب نه دي. یاد ساتئ! په یو کمزوري یا ماتحت باندي د ظلم کولو اجازت هیڅ کله هم نشه اگرکه هغه حاکم وي. نورو ته تکلیف ورکولو باندي خپل آخرت مه بربادوئ او داسې ځائے کتبی مطالعه کوئ کوم ځائے کتبی چې بل ته تکلیف نه رسی.

(ملفوظاتِ امیر ابی سنت، قسط: 77)

سوال: که بنجھه خاوند ته اووائی چې زړه دیره تعلیم یافته يم او ته زما نه کم تعلیم یافته ئې، نو آیا هغه داسې د خاوند بې عزتی کولے شي؟

جواب: توبه، استغفار اللہ! په داسې وئيلو به د خاوند زړه خفه کېږي او بنجھه به خپل کور وران کړي، دې سره به د کاغذ لیکلے شوې سند وي خو بعضې وخت د خاوند سره تجربه وي اگر چې هغه تعلیم یافته نه وي. بهرحال چاته داسې وئيل د سخت زړه ازارولو سبب کیدے شي. زه خپل خان سره د ملاقات د پاره تشریف راپورنکو اسلامي ورونيرو ته ورکولو دپاره رساله ګړدم ، بعضې وخت به داسې هم کيدل چې چا له به مې رساله ورکوله نو بل اسلامي ورور به راته اووئيل چې دوئي ته اردو نه ورخی، ما داسې وئيلو والا پوهه کېږي دی چې داسې مه وائي ځکه چې داسې وئيلو سره د مخامنځ کس زړه خفه کیدے شي، بنکاره خبره ده چې پاکستان کتبی اوسيدونکي ته اردو نه ورخی نو دا د حیرانتیا خبره ده، او که هغه پنځله اووائی چې ما ته اردو نه راخي نو بيله خبره ده. ما داسې خلق هم ليدي دی چې شه انګريزي ورخی، عام تعلیم یافته کس چې ئې اوويني نو حيران به شي خواردو نه ورخی. (ملفوظاتِ امیر ابی سنت، قسط: 97)

خاوند ته کنزلی کول خنگه دي؟

سوال: د بنیٰ حی خپل خاوند ته په ټوقو کنبی کنزلی کول خنگه دي؟

جواب: کنزلو کولو ته په حدیث پاک کنبی فیسق (گناه) وئیلی شوي ده. (بخاری، 30. حدیث: 48) که بنجھے خپل خاوند ته کنزلی اوکپی نو دا به نوره هم سخته شي چکه چې دي له د خاوند تعظیم او فرمانبرداری کول دي او خاوند د بنیٰ حی بادشاه او حاکم دے چنانچه قرآن پاک کنبی دي:

﴿أَتِرِجَّاْلُ قَوْمُونَ عَلَى النِّسَاءِ﴾ (پ. 5. النساء: 34)

“امفہوم [ترجمة کنڈالایم]: سپری په بنجھو باندی افسران دي.”

چې خاوند د خپلی بنیٰ حی حاکم دے نو د حاکم احترام زیات کول پکار وي لهذا بنیٰ حی که خاوند ته کنزلی کپری وي نو توبه د او باسي، د خاوند نه د معافي او غوارپي او بیا د داسې کولونه خان ساتي. (ملفوظات امیر ابی سنت، قسط: 52)

سوال: که بنجھے لموનځ ګزاره جورول وي نو خه طریقه اختیارول پکار دي؟ او بنجھے د کنزلو

نه په خه طریقه منع کړئ شي د دې هم خه حل بیان کړئ. (D sms په ذریعه سوال)

جواب: بنیٰ حی ته په نرمی، او مینه حکمت باندی د لموનځ کولو تلقین کول پکار دي او د لموનځ کولو فضائل، او د نه کولو وعیدونه ورته اورول پکار دي. ﴿الْحَمْدُ لِلّٰهِ﴾ د دعوت اسلامي د مکتبې الْمَدِيْنِيَه کتاب ”فیضانِ نماز“ موجود دے، بنیٰ حی ته د دې نه درس ورکوئ او په کور کنبی مدنی چیتل چلوئ، داسې کولو سره به د بنیٰ حی زړه نرم شي او اِنْ شَاءَ اللّٰهُ لَمْوَنَځ ګزاره به جوړه شي. که خاوند شور او زوګ کوي نو بنجھے به ضد شروع کپری او بیا مشکله ده که لموનځ ګزاوه جوړه شي.

او کومه چې د کنزلو خبره ده نو مسلمان ته کنزلی کول د گناه کار دے (بخاری، 4. حدیث: 6044)

بنیخ او خاوند خو د مسلمانانو کیدلو سره نزدی خپلواں هم دي او د هغوي [خپل مینځ کښې] د صله رحمي معاملات هم دي. که خاوند بنیخ ته کنزلې کوي نو توبه د اوکړي او معافي د هم اوغواري، کنزلې کول خوهسي هم د بنو خلقو کارنه ده، او بنیخ خورفیقة حیات یعنی د ژوند ملګري ده. که بنیخ خاوند ته کنزلې کوي نو دا نوره هم ډيره لویه خبره ده، څکه چې د خاوند په هغې باندي ډير حق ده، نو دغسي خاوند ته کنزلې کول نور هم ډير لوئه جرم شو، داسې صورت کښې بنیخ له پکار دي چې توبه اوکړي او د خاوند نه معافي اوغواري. کنزلې کول د بدوم خلقو کار ده، کنزلې کونونکي نه خلق نفرت کوي. بعضې کنزلې کونونکي دا ګنړي چې خلق هغه ته سلام کوي، حالانکه هغوي سلام څکه کوي چې ستاد شرنه پچ شي، چې "يار! ده سره ولی خله ګډه کړم!" بس سلام اوکړي او لارشي. کنزلې کونونکي ته توبه کول پکار دي او ولې چې چا ته کنزلې اوکړي نو د هغه زړه هم خفه کېږي، څکه د هغوي نه معافي هم اوغواري. (ملفوظات امیر ابی سنت، قسط: 230)

سوال: بدگمانی کښې د اخته کیدلو او د حُسن ظن نه ساتلو اسباب بیان کړئ.

جواب: د دې مختلف اسباب وي، لکه د دې په باره کښې د ديني مطالعه کمه، د ماحول اثر، بد صحبت، د پوهه کونونکو کمه او د قولو نه لوئه دا چې د بدگمانی په وجه وینې هم توئېږي او نقصاناتو طرف ته توجه نه کول، څکه چې بعضې وخت د بدگمانی په وجه وینې هم توئېږي او کورونه ورانوي، لکه خاوند چې د بنیخ په باره کښې بدگمانی اوکړي یا بنیخ د خاوند په باره کښې بدگمانی اوکړي نو د دې په نتیجه کښې به دواړه په یو بل باندې شک کوي او خبره به جنګ جګړي بلکه د دې نه هم مخکښې لاره شي او دغسي په قول کور تباہ شي. اعليٰ حضرت امام احمد رضا خان رحمۃ اللہ علیہ په فتاوی رضویه کښې فرمائی: "بدگمانی د ریا نه کمه حرامه نه ده". (فتاوی رضویه 5/323) مونږ له خود هر مسلمان په باره کښې حُسن ظن پکار ده، د مسلمان هر عمل په بنه ګمان باندې محمول کول یعنی د هغه په باره کښې بنه ګمان قائمول واجب دي.

فتاویٰ رضویہ 5/324 ماخوذ) دغه شان بخاری شریف کتبی د حضرت ابوہریرہ رضی اللہ عنہ نہ یوہ واقعہ روایت ده چې د حضرت عیسیٰ علیہ السلام په زمانه کتبی چا غلا اوکړه نو حضرت عیسیٰ علیہ السلام ورته او فرمائیل: آیا تا غلا اوکړه؟ هغه اووئیل: په الله مې د قسم وي! ما غلا نه ده کربی، حالانکه عیسیٰ علیہ السلام په خپلو سترګو هغه په غلا کولو لیدلے وو. په هغويی علیہ السلام باندې د الله ویره غالبه شوه او اوئی فرمائیل: ما اومنله، زما سترګو دوکه او خوره. (بخاری: 458/2، حدیث: 3444)

مونږ له هم پکار دی چې د نورو مسلمانانو د پاره حُسْنِ ظُن [یعنی نیک گمان] قائم کړو او د بدگمانی نه خان اوساتو. (ملفوظاتِ امیر ابی سنت، قسط: 122)

سوال: بعضی خلق وائی چې زنانه ته د میاشتی مبارکی نه دی ورکول پکار، آیا دا صحیح دی؟
(د سوشل میڈیا په ذریعه سوال)

جواب: که مقدسه میاشت وي لکه دلته چې د جَشِنِ ولادت میاشت اولیده شي نو د ربیع الاول مبارکی ورکوی، که مبارکی ورکونکے محَرَم وي، نو مبارکی ورکولے شي لکه ورور خور ته، ځوئے مور ته او خاوند بنسختی ته مبارکی ورکولے شي. (قسط: 85)

سوال: آیا زنانه په عدت کتبی مدنی چینل کتلے شي؟ (د SMS په ذریعه سوال)

جواب: زنانه په عدّت کتبی مدنی چینل کتلے شي. (په مدنی مذاکره کتبی شریک مفتی صاحب او فرمائیل): که زنانه په عدت کتبی مدنی چینل په کور کتبی گوري نو چې په کومو صورتونو کتبی نورو اسلامی خویندو ته اجازت دے په هغه صورتونو کتبی ئې دا هم کتلے شي. د مدنی چینل کتلو سره د عدّت داسې خه تعلق نشه چې کتبی کتلو سره په عدّت کتبی خه فرق راخي. عدّت په اصل کتبی د یو وخت نوم دے کوم چې د طلاق یا [د خاوند د] مرگ په صورت کتبی شروع کيږي. په عدّت کتبی بنیادي طور په زنانه باندې دو هکمونه وي: یو دا چې بغیر د اجازت شرعی نه د کور نه بهر نه شي وتله. دويم دا چې زينت یعنی سنکار میک اپ وغیره کول د زنانه د پاره منع وي. (بهاشریعت: 2/244242، حصہ: 8 ماخوذ) (ملفوظاتِ امیر ابی سنت، قسط: 36)

کہ خاوند خرچہ نہ ورکوی نوبخہ خہ اوکری؟

سوال: کہ خاوند خرچہ نہ ورکوی نوبخی له خه کول پکار دی؟ (د SMS په ذریعه سوال)

جواب: بخی ته نان، نفقہ، روتی او مکان ورکول په خاوند باندی واجب دی، که نه ئی ورکوی نو گنهگار به وي . (جوبرة نبیرة 2/108) دا تول خیزونه د نه ورکولو په صورت کنبی بخہ مقدمه هم کولے شي، قاضي به هغې له د خاوند نه خرچہ اخلي. (بھار شریعت 2/269، حصہ: 8) خو اوس داسې انداز نه دے پاتې. ظکه په داسې صورت کنبی ڈ د خاندان خلق په خپل مینځ کنبی د خبرې حل را او بآسي او ترکیب ڈ جوړ کړي. که مقدمه کوي نو کور به خراب شي او خبره به مشکله شي، بدنامي او رسوائي به ئی هم او شي خاوند له هم پکار دی چې د خپلې بخی جائز اخراجات د کوم چې شریعت پوره کولو اجازت ورکړے دے هغه پوره کوي.

(ملفوظاتِ امیر ابل سنت، قسط: 88)

سوال: کہ خاوند تنگ دسته وي نوبخی له خه کول پکار دی؟ (د نکران شوری سوال)

جواب: د خاوند حوصله افزائی ڈ کوي او تسلي ڈ ورکوی چې تاسو فکر مه کوي. په داسې موقع ڈ فرمائش نه کوي، ظکه چې فرمائش هم په ازمینبست کنبی اچول کوي او بعضې وخت خاوند د حرامو طرف ته هُم بوخي. بخه که خاوند آزاد پرېږدي [يعني د هغه په هره خبره کنبی مداخلت نه کوي] نو خاوند به په سکون ژوند تیروي او هغه به tension free وي (يعني د ذهنی دباءو نه به آزاد) وي، که اللہ پاک ته منظوره وہ نو برکتونه به هم راشي. د چا په نصیب کنبی چې کومه روزي وي هغه ضرور ملاوېږي. عوامي مثل دے: د روزئ هُم ډيرې بهانے دی او د مرگ هُم ډيرې بهانے دی. (ملفوظاتِ امیر ابل سنت، قسط: 66)

دبخی په ترکه کنبی د خاوند حصه

سوال: کہ بخه وفات شي نود هغې په مال کنبی به خاوند ته خه ملاوېږي؟

جواب: که بنسخه وفات شي نو د هغې د مال نه به د تولونه اول د سُنّتو مطابق د هغې تجهيز و تکفین اوکړے شي، بیا د دې نه پس که په هغې باندې قرض وي نو هغه د ادا کړے شي، بیا که هغې خه جائز وصیت کړے وي نو د هغې د مال د دریمې حِصَّه نه د د هغې وصیت پوره کړے شي، بیا چې کوم مال پاتې شي په هغې کتبی خاوند ته د حِصَّه ملاویدو دوه صورتونه دی که د دنبخی خوئي يا لور يا د خوئي له طرفه نمسے يا نمسئ نه وي نو په داسې صورت کتبی به خاوند ته د تول مال نيمه حصه ملاوېږي او که د دنبخی خوئي يا لور يا د خوئي له طرفه نمسے يا نمسئ وي نو داسې صورت کتبی به خاوند ته د تول مال خلورمه حصه ملاوېږي چنانچه پاره 4 سُوْرَةُ النِّسَاء آیت نمبر 12 کتبی د خدائے رحمن فرمان عاليشان دے:

امفہوم[ترجمة کنز الایمان]: او ستاسو بیبیانې
چې خه پرېږدي په هغې کتبی ستاسو د پاره نيمه ده که د هغۇ اولاد نه وي، بیا که د هغۇ اولاد وي نو د هغۇ په ترکه کتبی ستاسو د پاره خلورمه ده، کوم چې هغۇ وصیت کړے وو او قرض ويستلونه پس.

(ملفوظات امیر ابل سنت، قسط: 17)

سوال: آیا په خاوند د دنبخی هر خواهش پوره کول لازمي دي؟

جواب: قرآن پاک کتبی ارشاد دے: ﴿أَلِّيْجَالْ قَوْمُونَ عَلَى النِّسَاءِ﴾ (پ. 5. النساء: 34)

امفہوم[ترجمة کنز الایمان]: نارينه په زنانو باندې افسران دي۔“

نو نارينه په زنانه باندې افسر دے. لەذا زنانه له د نارينه اطاعت او فرمانبرداري کول پکار دي. د دې برخلاف که بنسخه اوغوارې چې خاوند د زما مني او زما فرمانبردار د اوسي نو دا صحیح نه ده. جائز درخواستونه او فرمائشونه مثلاً قسماقسم خوراکونه، د نوو نوو ډیزائنو نو

وَنَكُمْ يَضْفُ مَا تَرَكَ أَزْوَاجُكُمْ إِنْ لَمْ
يَكُنْ لَهُنَّ وَلَدٌ فَإِنْ كَانَ لَهُنَّ وَلَدٌ فَلَكُمْ
الرُّبُعُ هَمَّا تَرَكْ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ يُوَصِّيَنَ بِهَا
أَوْ دَيْنٍ

کپرے وغیره غوبتیل پوره کول په خاوند باندی واجب نه دی۔ واجب صرف نان نفقہ وغیره ده البتہ که خاوند ئی نور فرمائشونه هم پوره کوي نو دا به په بنجھے باندی احسان وي۔ ولے چې دا د ثواب کار دے ٿکه خاوند له چې خومره کیدے شي [دنبخی] جائز خواهشات پوره کول پکار دي۔ (ملفوظاتِ امیر اہلست. قسط: 24)

نوت: د غیبت دا لاندیني مثالونه د امير اہلسنت ذائقۃ کتابۃ العالیہ د کتاب ”غیبت کی تباہ کاریاں“ نه نقل شوي دي، دا په دې مناسبت دلته شامل کرے شوي دي چې دا خبرې دنبخی او خاوند دنياوي ژوند کتبی هم فساد راولي او د هغوي د اخريوي ژوند د پاره هم د نقصان او خسارے سبب دي.

”غیبت ناجائز و حرام ده“ د ووٽسو ہُروفو په نسبت د مور په

کور کتبی د سخرگئ متعلق کیدونکو غیبتو 17 مثالونه

خوانپی می هر وخت پرسیدلے مخ نبولے وي په هرہ خبره کتبی چینجي راویاسي زما پخلے د هغې نه خوبنیری زما طبعت چې خراب وي نو خوانپی می وائی بهانے جوړو په بله اینګور ورته دیره گرانه ده زما سره د پردو په شان سلوک ولے کوي دیره نیغه او سخت مزاجه ده په ما باندی هر وخت خپل حکم چلوي خاوند ته زما خلاف خبرې کوي خوانپی په ما باندی دیر کار کوي او پخپله ټوله ورڅ په بستره پرته وي مور او لوريو ځائے شي او زما بدی بيانوي خوانپی خاوند زما خلاف کرے ده اوس که زه سره زر هم جوړه شم خو هغه به ما بیا هم دنبپو پیزار گنپري خو خو گینتې د هغه انتظار کووم چې راشي نو مخ او پرسوي او کتبیني د هغه د هغې تور مخې طلاقنې خور خدمتونه هم زما په سروي زما فلانکئ طلاقنې إندرور دیره د خلی نه خلاصه ده طلاق ئی واخستو خو

لا زور [بدمعاشی] ئې نه د ختمه اوریدلي مو دي چې يوه ورخ ئې هم خپل خاوند ته آرام نه دے ورکړے آخر هغه عاجزه که طلاق نه ورکولے نو خه ئې کړي وئے.

”د مسلمان بې عزې کول حرام دي“ د 22 حروفو

په نسبت د سخرگنی د خپلوانو د غيابتونو 22 مثالونه

زمآ خور د هغې خوابنې تنگووي اوښے مې د کور خرچه نه ورکوي چې خه ګتنی توپې مور له ئې ورکوي زوم زما په لور باندي ډير ظلم کوي د مور په خبرو کښې راشي او د کور نه د او باسلو دهمکيانې ورکوي د مور په ګصه کولوئې په خبره خبره وهی د طلاق ده مکئ ورکوي د شبې ناوخته پوري د کور نه بهرو وي د ورځې ناوخته پوري اوده وي ناراسته دے د دويمې بنځې په چکر کښې دے د هغه ملګري بنه خلق نه دي او ريدلي مو دي چې نشه وغيره هم کوي زمونږ د ډير سپيره سپري سره تعلق پريوتسه دے بس هسي شے دے زهرژن مار دے د هغه په زړه کښې دوکه ده جاهيل دے وقوفه دے جاهيل مطلق دے زما د خوئ خوابنې جادوګره ده انګور مې تعویذونه او کودې کړي دي او زما خوئ ئې خپل طرف ته کړے دے، خکه زما خوئ زما يوه خبره هُم نه مني.

د کويژدن په ماتيدلو يا طلاق کيدلو باندي کيدونکي د غيابتونو 37 مثالونه

که کويژدن ماته شي يا طلاق واقع شي نو اکثر شيطان دواړو ډلي د غوره نه اونيسی او میدان ته ئې راولي او هغه هغه خه پري او کړي چې الاماڻ و الحفيظ!!! د غيابتونو، تهمتونو، الزام لکولو، عييونو بيانولو، زړه آزارولو، بدگمانی او ردو بدوي طوفان راشي، د ټوبه هره بنه خبره ورته عيب جوره شي! هر فريق خپل خان ”مظلوم“ ثابتولو د پاره د ټوبه نه زييات دروغ وائي حالانکه د ټلونو نه ئې کور سم چليري خو چې کله په دواړو خاندانونو

کښې "جنګ" شروع شي، نو فريق مقابل ته مَعَاذُ اللَّهُ "بد عقیده" پوري اووائي! په داسې موقع باندي د کيدونکو غيبتونو 37 مثالونه ملاحظه کړي: د جيني له طرفه غيبتونه: **شراي وو جواري وو بدمعاش** بې غيرته **لوفر دے** بې فائدے گرځي **420** وو **کار به ئې نه کولو** د کور خرج به ئې نه ورکولو **ټولې** پيسے به ئې د مور په لاس کښې ورکولې **کله ئې کور ته کور نه** وو **وئيلے خوابې** به روتوي نه ورکوله خکه به جيني د خپل جيپ نه خورله **لويو ظالمانو سره موسر شوے** وو **ګير شوي** وو **دېر په مشکل ترينه راخلاص شو زمونږ لور به ئې** بې قصوروه وهله **مونږ** ته به **دېر نيعيدو** **ټول خاندان ئې سپک د** زمونږ د معيار خلق نه وو **زمونږ** په جيني باندي **ئې بنه** [دويمه بسخه] راوستل غونبتل **مونږ** ته **ئې د قتل د همکئ راکول شروع کړي** وو **زمونږ** جيني **ئې** بدنامول شروع کري وو **نالائقه** [ڪم ذاته] آخر خپل ذات بشکاره کرو.

د هلك له طرفه غيبتونه: **د جيني چال چلن صحيح نه** وو **دېر آشنيايان ئې جور کړي** وو **په کور کښې به ئې خله دېره خوزوله** **مور ئې** ورته د پنځلي چلن نه وو **ښودلے** **لونې** وينځل هم نه ورتلل **کپرے** **ئې هم سمې** نه شوي وينځلے **دېره جنګيرئ** وه **غلاګانې** به **ئې کولي** **تعویذونه** کوډي به **ئې کولي** **جادوګره** وه **بلا** وه **زمونږ** د کور سکون **ئې** برباد کړے وو **دې** مور زمونږ کره راغلي وه او **مونږ** ته **ئې** بسیرې کړي وې **مونږ** خو دې بدنام کړو **مونږ** غريبه او ګنړله زړه موپري **څوګ** کړو خود هغې خود د ماغ آسمان ته رسيدلي وو وغیره وغیره.

د کور خبره بهر کونکے ڪم ذاته د

د الله پاک نه د خير او د هدایت دعا ده، يقيناً **څوګ** چې غيبتونه وغیره کوي هغه دېر زيات غلط بنده د. راحئه چې تاسو ته د یو بنه بنده حکایت عرض کرم چنانچه یو بزرگ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيمِ

فرمائی: د یو صاحبِ راز (یعنی خبره پته ساتلو والا سری) نکاح او شوه خود دواپرو سوچ د یو بل نه ڈیر مختلف وو. په خه طریقه د هغه ملگری ته د دی پته اولگیده، هغه ترینه تپوس او کپرو: ستاسو د کور خه مسئله ده؟ هغه صاحبِ راز جواب ورکرو: زه دومره کم ذاته نه یم چې د کور خبره چاته او وايم! خبره لاره راغله. بالآخر کور اونه چلیدو او طلاق او شو. کله چې د هغه ملگری ته پته اولگیده نو اوئې وئیل: او س خو هغه ستا بنسخه نه ده، او واييه خه معامله وه؟ هغه عقلمند کس جواب ورکرو: او س خو هغه زما د پاره گویا پردیئ بنسخه ده، او د یوے پردیئ زنانه متعلق زه خنگه خبره او کپم!

اللہ ہم کو فضل سے عقل سليم دے
شرم و حیا ٹفیل رسول کریم دے

الْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالشَّكْرُوْنَ وَالسَّلَامُ عَلٰى سَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ إِنَّمَا يَعْذِّبُ اللّٰهُمَّ مِنَ الشَّيْطَنِ الرَّجِيمِ بِشَوَّالِهِ الْأَثْنَيْنِ التَّرْجِيمُ

نيک او لمونځ ګزاره جو پیدو د پاره

هر زیارت د مایتمان د لمانځه نه پس ستاسو په خانے کښی کېدونکۍ
د دعوت اسلامي د سُنّتو ده هفته واره اجتماع کښي د یوضاڼي الهي د پاره
ښو بسو یېټونو سره توله شبه تبروي د سُنّتو د تربیت د پاره مَدَنِي قافلو کښي
عائشان رَسُول سره هره میاشت د درې ورخو سفر او هره ورڅ د "فِكْرِ مَدِينَةٍ"
په ذريعيه د مَدَنِي انعاماتو رساله د کوئ او د هري مَدَنِي میاشتی په یڪم تاریخ
ني د خپل خانے ذمَّه دار ته د جمُع کولو معمول چور کړي.
زما مَدَنِي مقصد: "ما ته د خپل خان او د تولی ذُنْبِي د خلقو د اصلاح کوشش
کول دي." **إِنْ شَاءَ اللّٰهُ عَادِلٌ.** د خپلی اصلاح د پاره په "مَدَنِي انعاماتو" عمل
او د تولی ذُنْبِي د خلقو د اصلاح د کوشش کولو د پار "مَدَنِي قافلو" کښي
سفر کول دي. **إِنْ شَاءَ اللّٰهُ عَادِلٌ**

فیضانِ مدینہ محلہ سوداگران زرہ سیزی منڈی، بابُ المدینہ (کراچی)

UAN: +92 21 111 25 26 92 | Ext: 7213

Web: www.maktabatulmadinah.com | E-mail: feedback@maktabatulmadinah.com